Lukács Helga-Erika

Levél a kutyák királyának

zűrös szivárványba párolog az elmém
éget, ami körülvesz
s mégis oly könnyű most itt lebegnem
túl sok a sárga a vásznon
szemráncaimat el kell rejtenem
csak én létezem
most
volt idő jóllehet
királyi talpnyaló kedvemben
vadhúst megtagadva
kenyérmorzsával is beértem
az élet kegyetlen
de kutyaként is kastély melegében
lehetett éheznem
luxusnyomor
érthetetlen
hogy elmém színterén esetenként
fellobban egy fénysugár
s az mint özönvíz
új világot teremt hajnalhasadtig
míg néhány napig újra
rendes ember lehetek
ez csupán a véletlen
nem én felelek értetek
ha primitív értelmetek jobb színt tőlem remél
a kopott szürke nappalok helyett
úgy illik megtaláltam helyemet
maradásra sarkallva tisztes személyemet
átnyújtom hát magamnak a levelet
bolhacsípés nem elég ok
hogy ne ugassátok a nevemet

Kézdivásárhely, 2022. február 25.